

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Številka: 061-11-5/2025/5
Ljubljana, 21. 7. 2025

Predlog

Z A P I S N I K

14. izredne seje Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je bila v ponedeljek, 21. julija 2025, v Veliki dvorani Tomšičeva, Šubičeva 4, Ljubljana.

Seja se je začela ob 11. uri in se zaključila ob 12.01 uri.

Prisotni:

- predsednik: Branko Tomažič,
- podpredsednik: Anton Medved
- člani: Bojan Borovnik, Jasmina Opec Vöröš in Marko Staroveški.

Opravičena:

- Saška Kiara Kumer.

* * *

Komisija je bila sklepčna in je potrdila dnevni red (5 ZA, 0 PROTI):

- 1. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti živali (ZZZiv-G), EPA 2088-IX (št. 510-01-1/2025)**
- 2. Potrditev zapisnikov 35. in 13. izredne (2. korespondenčne) seje komisije**
- 3. Razno**

Ad 1)

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je, na podlagi opravljene širše razprave, sprejela (4 ZA, 0 PROTI) sklep, da na podlagi 75. a člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14, 26/15, 55/20, 123/20, 67/22 in 69/23) predlaga odložilni veto na:

- **Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti živali (ZZZiv-G), EPA 2088-IX.**

Zakon je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 109. izredni seji 18. 7. 2025.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Branko Tomažič.

OBRAZLOŽITEV PREDLOGA ODLOŽILNEGA VETA:

Državni zbor je na 109. izredni seji 18. 7. 2025 sprejel Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti živali (ZZZiv-G), EPA 2088-IX (v nadaljevanju: zakon), ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: predlagatelj).

Državni svet uvodoma poudarja, da je skrb za dobrobit živali temeljna vrednota sodobnega kmetijstva, ki jo je treba vključevati v vse vidike kmetijske politike in zakonodajne rešitve na področju reje živali. Ob tem pa opozarja, da zakonodajni ukrepi na tem področju ne smejo biti v nasprotju z evropsko zakonodajo in dolgoročnimi razvojnimi cilji slovenskega kmetijstva, kot jih opredeljuje tudi nastajajoči strateški dokument »Naše kmetijstvo in hrana 2040«. Dokument poudarja pomen trajnostnega razvoja, prehranske varnosti in tehnološkega napredka ob hkratnem varovanju naravnih virov ter zagotavljanju konkurenčnosti slovenskega kmeta.

V tej luči Državni svet izraža resne pomisleke glede določbe 12. člena in petega odstavka 36. člena zakona, ki s 1. januarjem 2029 uvajata popolno prepoved reje kokoši nesnic v obogatenih kletkah. Gre za enostranski ukrep, ki ni usklajen z evropsko zakonodajo, saj prepoved reje v kletkah v EU še ni bila sprejeta, države članice pa sledijo postopnemu prehodu na prosto rejo do leta 2035 ali se celo zavzemajo za možnost odloga.

Takšna ureditev postavlja slovenske rejce v izrazito konkurenčno slabši položaj, saj bodo na trg še naprej prihajala jajca iz drugih držav članic, kjer takšna reja ostaja dovoljena. Zakon ne predvideva zaščitnih ukrepov, ki bi omejili takšen uvoz, zaradi česar se ustvarjajo nepošteni pogoji – domači proizvajalci bodo nosili višje stroške in prevzemali večja tveganja, ne da bi imeli primerljive možnosti na trgu. Poleg tega zakon ne predvideva sistemskih podpor, ki bi rejcem omogočile prilagoditev novim standardom. Manjkajo ustrezni finančni mehanizmi, nadomestila za izgubo proizvodnje ter možnosti razdolževanja za izvedene naložbe v obogatene kletke, ki so bile v času njihove vzpostavitve zakonite in celo finančno podprte.

Prestrukturiranje reje je zapleten proces, povezan z dolgotrajnimi prostorskimi in okoljskimi postopki, kot so sprejem občinskih prostorskih načrtov, pridobivanje okoljevarstvenih soglasij in gradbenih dovoljenj, nabava in montaža opreme ter zagonska faza nove proizvodnje, kar lahko v praksi traja več let. V tem času je rejec brez prihodka, hkrati pa izgublja tržni položaj, ki ga hitro prevzemajo cenejši tuji ponudniki. V luči prehranske varnosti je zato zaskrbljujoče, da zakon ne obravnava izgube nacionalnih rejnih kapacitet, ki bi se z ukinitvijo baterijske reje zmanjšale za več kot 200.000 kvadratnih metrov, kar bi resno ogrozilo samooskrbo za jajci.

Po mnenju Državnega sveta zakon v tem delu posega v ustavno pravico do svobodne gospodarske pobude, saj neposredno prizadene rejce, ki so v skladu z zakonodajo in ob podpori države vlagali v obogatene kletke. Nenadna sprememba, brez ustreznega prehodnega obdobja, ki bi bilo usklajeno z realnimi časovnimi in izvedbenimi roki, pomeni resen poseg v načeli pravne varnosti in predvidljivosti. Hkrati gre za obliko nelojalne konkurence, ki je z ustavo izrecno prepovedana, saj se domačim proizvajalcem nalagajo strožji pogoji kot njihovim konkurentom iz drugih držav članic EU, kjer takšna prepoved še ni uveljavljena ali pa je prehod bistveno daljši. Takšna ureditev ustvarja neenake pogoje na enotnem evropskem trgu, izkrivlja konkurenčne odnose in dodatno ogroža slovenski perutninski sektor. Nacionalna zakonodaja bi morala temeljiti na načelih usklajenosti in sorazmernosti, kot jih določa pravni okvir Evropske unije, katerega cilj je preprečevanje tržnih izkrivljanj in zagotavljanje enakovrednih pogojev za vse proizvajalce.

Poleg tega zakon ne upošteva razlik v velikosti kmetij in njihovih dejanskih zmožnosti za prilagoditev. V praksi to pomeni, da so tudi manjši rejci izpostavljeni enakim pravilom in kaznim kot velike intenzivne reje, kar je v nasprotju z evropsko prakso, ki nadzorne ukrepe primarno usmerja v obrate z intenzivno rejo. Evropska zakonodaja na področju t. i. pogojenosti že določa minimalne standarde za dobrobit živali, ki so podlaga za črpanje sredstev skupne kmetijske

politike, kar pomeni, da so mehanizmi nadzora in skupni standardi že vzpostavljeni in enotni za vse države članice EU.

Najnovejši podatki Evropske komisije (EU Commission – Eggs Market Situation Dashboard, 9. julij 2025) kažejo, da imajo številne države članice še vedno zelo visok delež reje nesnic v obogatenih kletkah. Med njimi so Poljska, Španija, Madžarska, Grčija, Bolgarija, Estonija in druge. Povprečni delež obogatene reje v EU znaša 38 odstotkov, medtem ko Slovenija z 14,3 odstotka sodi med države z najnižjim deležem tovrstne reje, kar dokazuje, da je že danes nadpovprečno prestrukturirana.

V primeru prepovedi obogatene reje nesnic v Sloveniji obstaja velika verjetnost, da bodo trg zapolnila cenejša jajca iz držav, kjer ta rejski sistem ostaja še naprej dovoljen. Še posebej zaskrbljujoče je, da bodo prav najobčutljivejši potrošniki – otroci v vrtcih, učenci v šolah, bolniki v zdravstvenih ustanovah, stanovalci domov za starejše in uporabniki v sistemu HoReCa – uživali jajca iz obogatene reje iz tujine, ki v Sloveniji ne bo več dovoljena. Zakon tako ne prispeva k zaščiti slovenskih živali, ampak spodbuja krepitev domačega trga z uvoženimi cenejšimi jajci iz rejskega sistema, ki ga domačim rejcem isti zakon prepoveduje.

V skladu z Vizijo EU kmetijstva do leta 2040, v kateri je Evropska komisija napovedala postopno odpravo kletk v sodelovanju s kmeti, prehransko verigo in civilno družbo, je ključno, da se prehod izvede premišljeno in dolgoročno vzdržno. Slovenija mora ohraniti prehransko suverenost, zaščititi domače rejce in zagotoviti, da prehod v alternativne oblike reje poteka na način, ki bo skladen z Ustavo, usklajen z evropsko zakonodajo in ekonomsko izvedljiv. Zato bi morala biti predvidena možnost prehodnega obdobja, ki traja najmanj do leta 2035, kar bi omogočilo postopno prilagoditev rejcev, investicijsko načrtovanje in izgradnjo ustreznih alternativnih kapacitet. Popolna prepoved reje kokoši nesnic v obogatenih kletkah pred tem letom je prehitra in lahko ogrozi obstoj številnih slovenskih rejcev.

Državni svet izraža resne pomisleke tudi glede določbe 16. člena zakona, ki uvaja popolno prepoved kastracije pujskov brez uporabe anestezije in protibolečinskih sredstev. Takšna ureditev, ki ne vključuje ustreznega prehodnega obdobja ter ni usklajena z veljavno evropsko zakonodajo, slovenske rejce prašičev postavlja v izrazito konkurenčno slabši položaj v primerjavi z rejci v drugih državah članicah EU, kjer ta praksa še vedno poteka.

Vodilne države na področju prašičereje že izvajajo učinkovite sisteme usposabljanja za rejce, ki vključujejo teoretični del in praktično izvedbo kastracije na živih živalih. Tak pristop omogoča rejcem, da ob ustrezni izobrazbi postopek izvajajo sami, kar je skladno z veljavno evropsko zakonodajo. Direktiva Sveta 2008/120/ES, ki določa minimalne pogoje za zaščito prašičev, izrecno dovoljuje, da lahko rejec sam opravi kastracijo pujskov do sedmega dne starosti, ob pogoju, da se tkivo prereže in ne trga. Ob tem se zahteva uporaba anestezije ali dolgotrajne analgezije le v primeru, ko je poseg opravljen po sedmem dnevu starosti. V tej luči je enostranska prepoved, kot jo določa zakon, brez strokovne podpore in realnega prehodnega obdobja, preuranjena in škodljiva. Takšna rešitev odpira vrata uvozu cenejšega prašičjega mesa iz drugih držav članic, ki te omejitve nimajo, kar ogroža konkurenčnost slovenske prašičereje ter dolgoročno zmanjšuje prehransko suverenost države.

Evropska komisija še ni določila enotnega uredbenega roka za prenehanje izvajanja kastracije brez anestezije, niti ni sprejela zakonodajne zahteve glede obvezne uporabe omamljanja ali protibolečinske terapije. V dokumentu »Vizija prihodnosti prehranskega sistema EU« je Evropska komisija napovedala pripravo celovite prenove zakonodaje na področju dobrobiti živali, vendar konkretnih rokov še ni določila. Do takrat je ključnega pomena, da se slovenskim rejcem omogoči ohranitev možnosti kastracije pujskov do sedmega dne starosti pod pogojem, da se uporablja protibolečinsko sredstvo (npr. analgezijski sprej) in da je rejec ustrezno usposobljen, kar vključuje najmanj šest ur teoretičnega izobraževanja ter praktično izvedbo posega na desetih pujskih.

Ob tem Državni svet poudarja, da Evropska agencija za varnost hrane (EFSA) sicer pripravlja strokovne podlage za zakonodajo, vendar nima zakonodajne pristojnosti. Zato uvajanje ukrepov, ki temeljijo izključno na priporočilih EFSA in še niso uzakonjeni na ravni EU, pomeni enostranski pristop, ki povzroča stagnacijo panoge, zmanjšuje biotsko raznovrstnost (npr. pri ohranjanju avtohtone pasme krškopoljskega prašiča) ter negativno vpliva na prehransko varnost države.

Državni svet zato meni, da je uvedba popolne prepovedi kastracije brez ustreznih izjem, prilagoditev in prehodnega obdobja nesorazmerna. Takšna določba bi morala biti uveljavljena šele po tem, ko bo Evropska komisija sprejela zavezujoče roke in merila za izvajanje teh ukrepov v vseh državah članicah. V prehodnem obdobju bi morali zagotoviti sistem finančne podpore za usposabljanje rejcev in omogočiti izvajanje kastracije v skladu z veljavno evropsko direktivo. Le na ta način bo mogoče zagotoviti usklajen razvoj živinorejskega sektorja, ohraniti konkurenčnost domače proizvodnje in obenem postopno izboljševati dobrobit živali na način, ki je strokovno utemeljen, izvedljiv in primerljiv z zakonodajnimi rešitvami drugih držav članic EU.

Državni svet izraža dodatne pomisleke tudi glede določba 15. člena zakona, ki med prepovedana ravnanja vključuje tudi nastanitev psov v kletke v stanovanjskih prostorih, kadar to ni v skladu s predpisi, ki urejajo pogoje bivanja živali.

V zvezi s tem opozarja na mnenje Zakonodajno pravne službe Državnega zbora z dne 27. 6. 2025 (v nadaljevanju: mnenje ZPS DZ), da predpis, na katerega se je predlagatelj zakona skliceval v obrazložitvi predloga zakona – Pravilnik o zaščiti hišnih živali (Uradni list RS, št. 51/09 in 89/14; v nadaljevanju: pravilnik) – pogojev za nastanitev psov v kletkah ne ureja. Pravilnik določa minimalne standarde za pesjak, pasje ute in kletke za mačke, ne pa tudi za pasje kletke v notranjih prostorih. Zakon v prehodnih določbah ne predvideva ustrezne prilagoditve podzakonskega akta ali sprejema posebnega akta. Zato je določba 15. člena zakona, ki se tekom zakonodajnega postopka ni spremenila, nepopolna in brez ustrezne dopolnitve pravilnika ali sprejetja posebnega predpisa neizvršljiva. Predvsem pa je izvajanje nadzora nad spoštovanjem te določbe v stanovanjskih prostorih izjemno omejeno oz. v praksi težko izvedljivo. Vstop v stanovanje je namreč mogoč le na podlagi sodne odredbe in ob utemeljenem sumu kršitve, ki ga ni mogoče preveriti drugače, kar pa bistveno omejuje učinkovitost nadzora nad dobrobitjo hišnih živali.

Državni svet ob tem opozarja na neenak položaj lastnikov hišnih živali in rejcev, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo oz. preživljajo z rejo živali. Medtem ko za pasje kletke ni predpisanih minimalnih standardov in nadzor nad njihovo uporabo v stanovanjih v praksi skoraj ni mogoč, je nadzor nad rejci živali bistveno strožji. Prek instituta kvalificiranih prijaviteljev je namreč mogoče spremljati razmere v reji že z javnih površin, kar pogosto le na podlagi njihovih osebnih presoj vodi do hitrega ukrepanja pristojnih služb. Taka ureditev temelji na domnevi, da so kršitve dobrobiti pogostejše pri rejnih kot pri hišnih živalih, kar pa ni utemeljeno. Očitna razlika v nadzornem režimu med obema skupinama ustvarja pravno neravnotežje in odpira vprašanja glede enakosti pred zakonom. Državni svet poudarja, da so rejci pogosto prvi, ki si prizadevajo za dobrobit živali, saj je ta neposredno povezana z njihovo dejavnostjo in preživetjem. Zato pričakujejo najmanj enakovredno obravnavo v primerjavi z lastniki hišnih živali.

Državni svet opozarja tudi na vprašljivo učinkovitost zakonske ureditve glede obveznega označevanja mačk v 6. členu zakona.

Kot je bilo že izpostavljeno v mnenju ZPS DZ, ni jasno, v kolikšni meri naj bi obvezno označevanje prispevalo k reševanju problematike nenadzorovanega razmnoževanja mačk. Lastnika namreč ni mogoče pravno zavezati k sterilizaciji oz. kastraciji mačke, kar pomeni, da obvezno označevanje samo po sebi ne zagotavlja zmanjšanja števila zapuščenih živali. Namen ureditve obveznega označevanja mačk naj bi bil spodbujanje odgovornega lastništva

mačk in s tem razbremenitev kapacitet zavetišč. Državni svet ob tem opozarja, da za osebe, ki za mačke skrbijo občasno in se ne identificirajo kot njihovi lastniki, obveznost označevanja ne nastane, kar dodatno odpira vprašanja o učinkovitosti in izvedljivosti predlagane rešitve.

Državni svet izpostavlja tudi vsebino 25. člena zakona, s katerim se posega v 43. člen veljavnega Zakona o zaščiti živali.

Med drugim se na novo določa pristojnost inšpektorja, da lahko ob odvzemu ene živali – ob upoštevanju okoliščin, stopnje ogroženosti dobrobiti in zmožnosti skrbnika – odvzame tudi druge živali istega lastnika. Državni svet opozarja, da so pojmi, kot so zmožnost skrbnika, stopnja ogroženosti in okoliščine primera, nedoločni in izrazito subjektivni. Ker merila za presojo niso vnaprej določena, ampak se bodo oblikovala šele v konkretnem upravnem postopku, to ne zagotavlja ustrezne pravne varnosti lastnikom živali in ne omogoča enotne ter enakopravne obravnave kršiteljev. Posebej problematično je tudi vprašanje sorazmernosti takšnega ukrepa, saj zakon ne določa jasnih kriterijev, po katerih bi se presojala nujnost in razsežnost odvzema.

Zakon predvideva tudi možnost prodaje odvzetih živali. Kupnina, pridobljena s prodajo, se najprej uporabi za kritje stroškov postopka, preostanek pa je namenjen financiranju nalog skrbi za živali ali dejavnosti njihove oskrbe. Takšna ureditev je sporna. Ker je bil rejec (čeprav morebiti neustrezen) skrbnik živali in je imel z njo povezane stroške, bi moral imeti pravico do preostanka kupnine. Odsotnost določbe, ki bi rejcu omogočila povrnitev vrednosti odvzete živali po pokritju stroškov, pomeni neutemeljen poseg v pravico do zasebne lastnine in vzbuja dvom v skladnost z načelom sorazmernosti.

V zvezi z dopolnitvijo določbe o možnosti izreka ukrepa prepovedi reje ali posedovanja vseh ali določenih vrst živali, če lastnik ponovno krši določbe zakona, Državni svet opozarja, da zakon ne določa jasnih meril, po katerih bi se ugotavljala ogroženost drugih vrst živali, zaradi česar lahko pride do arbitrarnosti v odločanju. Posledično se ustvarja neenakost med različnimi vrstami živali ter tudi med posameznimi rejci. Taka ureditev je diskriminatorna in v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom, hkrati pa ne prispeva k učinkovitejšemu varstvu živali – kar bi moral biti temeljni namen zakona.

Državni svet opozarja tudi na dopolnitev zakona z določbo, ki omogoča prodajo živali v primeru smrti skrbnika. Ta ureditev je pravno sporna, saj pomeni poseg v dedno pravico in avtonomijo zasebne lastnine. Upravljanje s premoženjem pokojne osebe brez upoštevanja Zakona o dedovanju in določb Stvarnopravnega zakonika je pravno nevzdržno. V primeru smrti lastnika morajo biti živali obravnavane kot del zapuščine, z njimi pa lahko razpolagajo izključno dediči, ne pa državni organi brez predhodnega dednega postopka.

Ob navedenih opozorilih Državni svet dodatno izpostavlja, da zakon ne določa nobenih elementov biovarnosti, kar je v času povečane nevarnosti izbruhov nalezljivih bolezni živali (npr. afriške prašičje kuge, ptičje gripe) nesprejemljivo. Zakon ne določa niti obveznega osnovnega usposabljanja za preglednike, niti njihovih zavez k spoštovanju higienskih in biovarnostnih protokolov, s čimer se ogroža celovitost sistema zdravstvenega varstva živali in živilske varnosti.

Državni svet dodatno opozarja še na nujnost jasne umestitve družnih (hišnih) živali v prostor, predvsem v razmerju do kmetijskih zemljišč. V praksi namreč pogosto prihaja do neupravičenega poseganja na travniške površine, ki so namenjene pridelavi krme za prežvekovalce in ne sprehajanju psov ali drugih hišnih živali. Zakon bi moral zato vključiti določbe, ki bi zagotavljale varstvo kmetijskih zemljišč pred poškodbami zaradi neprimerne ravnanja lastnikov hišnih živali in s tem prispevati k večji usklajenosti med javno rabo prostora in kmetijsko dejavnostjo.

Vse navedeno terja ponoven in temeljit premislek o vsebini zakona. Če želimo prihodnost, utemeljeno na strateški avtonomiji in prehranski suverenosti, potrebujemo zakon, ki bo spoštoval slovensko kmetijstvo, domačo proizvodnjo in ljudi, ki vsakodnevno skrbijo za živali. Slovenska krajina mora ostati obdelana s strani slovenskega kmeta – to je v strateškem interesu slovenske družbe in države. Kdor obvladuje trg z energenti, obvladuje državo, kdor obvladuje trg s hrano, pa obvladuje narod.

Po mnenju Državnega sveta zakon v sprejeti obliki ne bo prispeval k boljši dobrobiti živali niti k boljšemu počutju ljudi, ki z njimi vsak dan delajo, če se pri tem ne spoštuje ustavno zagotovljenih pravic, ne upošteva mnenj slovenske strokovne javnosti in posebnosti slovenskega podeželja – tako v prostorskem kot v kulturnem in kmetijsko-gospodarskem smislu. Rejci niso le proizvajalci hrane, temveč tudi ključni nosilci ohranjanja krajine, prehranske suverenosti in kulturne identitete slovenskega naroda.

Na podlagi vsega navedenega Državni svet poudarja, da bi moral biti cilj – izboljšanje dobrobiti živali – dosežen na strokovno utemeljen, pravno vzdržen ter realnim razmeram in možnostim izvedbe na terenu prilagojen način. Ker zakon v sprejeti obliki teh pogojev ne izpolnjuje, Državni svet predlaga, da Državni zbor ponovno pretehta vsebino Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti živali in ga ob ponovnem odločanju zavrne.

* * *

Na podlagi navedenega Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano predlaga, da Državni svet sprejme naslednji predlog zahteve:

Državni svet Republike Slovenije je na _____ izredni seji _____, ob obravnavi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti živali (ZZZiv-G), EPA 2088-IX, ki ga je Državni zbor sprejel na 109. izredni seji 18. 7. 2025, sprejel

ZAHTEVO,

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti živali (ZZZiv-G), EPA 2088-IX.

Ad 2)

Člani komisije so soglasno potrdili zapisnika 35. in 13. izredne (2. korespondenčne) seje komisije (5 ZA, 0 PROTI).

Ad 3)

V okviru te točke:

- je predsednik komisije Branko Tomažič napovedal, da bo Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano zasedala v Gornji Radgoni v okviru mednarodnega kmetijsko-živilskega sejma AGRA v torek, 26. avgusta ob 12.30 uri v dvorani 2. Prav tako je pojasnil, da je 4. 9. 2025 ob 11. uri sklicana seja Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki bo potekala skupaj s pristojno Komisijo za socialno varstvo, odelo, zdravstvo in invalide. Na dnevnem redu je Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (ZZVZZ-V) – nujni postopek, EPA 2248-IX, ki ga bo komisija obravnavala kot zainteresirana komisija.
- član komisije in prvopodpisani pod predlog odločilnega veta na Zakon o konoplji za medicinske in znanstvene namene (ZKMZN), EPA 2063-IX, Marko Staroveški je predstavil razloge v podporo predlogu veta. Med drugim je izpostavil, da zakon temelji na napačnem konceptu, saj je ureja številnih odprtih vprašanj. Ne zagotavlja ustrezne dostopnosti

bolnikov do medicinske konoplje, prav tako s trga izloča potencialne slovenske pridelovalce konoplje, hkrati pa omogoča le določenim interesnim skupinam uresničevanje parcialnih interesov. Izpostavil je, da kmetje, Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in medicinska stroka niso sodelovali pri pripravi zakona. Medtem ko bi lahko Slovenija igrala pomembno vlogo pri pridelavi in predelavi konoplje za farmacevtske učinkovine, bo še naprej uvozno odvisna, kar za bolnike pomeni višje stroške zdravljenja z medicinsko konopljo.

Svetovalka Državnega sveta
Meta Štembal

Predsednik:
Branko Tomažič